

Nd.

164. Breytingartillögur

[44. mál]

við frv. til l. um breyft. á lögum nr. 40 18. maí 1978, um tekjuskatt og eignarskatt.

Frá fjárhags- og viðskiptanefnd.

1. Á eftir 1. gr. komi tvær nýjar greinar er orðist svo:
  - a) (2. gr.) Í stað orðanna „Félögum, sjóðum og stofnunum, þar með töldum sjálfseignarstofnunum sem hér eiga heimili, sbr. þó 5. tölul. 4. gr.“ í 5. tl. 1. mgr. laganna komi: Öðrum félögum, sjóðum og stofnunum, þar með töldum sjálfseignarstofnunum, sem hér eiga heimili, sbr. þó 6. tl. 4. gr.
  - b) (3. gr.)
    - a) 5. tl. 4. gr. laganna orðist svo:

Þeir lögaðilar sem um ræðir í 2. gr. og hér eiga heimili, ef þeir verja hagnaði sínum einungis til almenningsheilla og hafa það að einasta markmiði samkvæmt samþykktum sínum.
    - b) Við 4. gr. laganna bætist nýr töluliður, er verði 6. tl. og orðist svo:

Félög, sjóðir og stofnanir, sbr. 5. tl. 2. gr., sem ekki reka atvinnu.
2. Við 2. gr. Við greinina (er verði 4. gr.) komi nýr stafliður er verði f-liður og orðist svo:

Í stað „111. gr.“ í 2. mgr. 2. tl. C-liðs 7. gr. laganna komi: 116. gr.
3. Við 3. gr. (er verði 5. gr.) d-liður orðist svo:

Við 8. gr. laganna bætist ný málsgrein er orðist svo:

Til tekna sem verðbætur og gengishagnaður af kröfum eða inneignum manna, sem ekki eru tengdar atvinnurekstri eða sjálfstæðri starfsemi, teljast þó aðeins gjaldfallnar verðbætur og gengishagnaður á afborganir og vexti.

4. Á eftir 5. gr. (er verði 7. gr.) komi ný grein er verði 8. gr. og orðist svo:
- a) Á eftir 1. málslíð 2. mgr. 14. gr. laganna komi nýr málslíður er orðist svo:
Við ákvörðun á söluhagnaði íbúðarhúsnæðis, sem fyrnt hefur verið sérstakri fyrningu samkvæmt 3. mgr. 44. gr., skal sú fyrning dregin frá stofnverði framreiknuð með verðbreytingarstuðli fyrningarárs.
- b) 2. málslíður 2. mgr. 14. gr. laganna (er verði 3. málslíður) orðist svo:
Ef skattaðili hefur eignast hina seldu eign fyrir árslok 1978 er honum heimilt að nota gildandi fasteignamat í árslok 1979, að teknu tilliti til verðbreytinga skv. 26. gr., í stað stofnverðs.
- c) 4. mgr. 14. gr. laganna orðist svo:
Skattaðili getur farið fram á frestun skattlagningar söluhagnaðar af landi bújarða og ófyrnanlegum náttúruauðæfum á bújörðum um tvenn áramót frá söludegi, enda afli hann sér sams konar eignar eða íbúðarhúsnæðis til eigin nota í stað hinnar seldu innan þess tíma og færist þá söluhagnaðurinn framreiknaður samkvæmt ákvæðum 26. gr. til lækkunar stofnverði hinnar nýju eignar. Nemi stofnverð hinnar nýju eignar lægri fjárhæð en söluhagnaðurinn telst mismunurinn til skattskyldra tekna. Þessi meðferð söluhagnaðar er því aðeins heimil að seljandi hafi haft búrekstur á hinni seldu eign að aðalstarfi í a. m. k. fimm ár á síðast liðum átta árum næst á undan söludegi og stundi búrekstur á sama hátt á hinni keyptu bújörð eða noti hið keypta húsnæði fyrir eigin íbúð í a. m. k. tvö ár eftir kaupdag. Ef þessum skilyrðum er ekki fullnægt telst söluhagnaðurinn, framreiknaður skv. 2. mgr. 13. gr., með skattskyldum tekjum þess árs þegar skilyrðið er rofið, að viðbættu 10% álagi. Frestun tekjufærslu kemur því aðeins til greina að yfirfæranleg rekstrartöp hafi verið jöfnuð.
5. Á eftir 8. gr. (er verði 11. gr.) komi ný grein er verði 12. gr. og orðist svo:
Við 28. gr. laganna bætist nýr tölulíður sem verði 8. tl. og orðist svo:
Endurmatshækkun fyrnanlegra eigna samkvæmt ákvæðum laga þessara sé matshækkun búfjár samkvæmt 2. tl. 74. gr., enda kemur matslækkun ekki til frádráttar tekjum.
6. Við 10. gr. (er verði 14. gr.).
- a) Við greinina komi nýr stafliður er verði a-liður og orðist svo:
Í stað „115. gr.“ í 6. tl. A-liðs 30. gr. laganna komi: 120. gr.
- b) Á eftir b-lið (er verði c-liður) komi nýr stafliður er verði d-liður og orðist svo:
Í stað „1600 kr.“ í 1. málslíð 1. mgr. 1. tl. C-liðs 30. gr. laganna komi: 2700 kr.
- c) Á eftir c-lið (er verði e-liður) komi nýr stafliður er verði f-liður og orðist svo:
Í stað „260 000 kr.“ í 2. málslíð 3. tl. C-liðs 30. gr. laganna komi: 430 000 kr.
- d) Inn í greinina komi tveir nýir stafliðir er verði g- og h-liðir og orðist svo:
g) Í stað „185 000 kr.“ í 2. málslíð 4. tl. C-liðs 30. gr. laganna komi: 306 000 kr.
h) Í stað „40 000 kr.“ í 2. málslíð 3. tl. D-liðs 30. gr. laganna komi: 66 000 kr.
- e) Á eftir d-lið (sem verði i-liður) komi nýr stafliður er verði j-liður og orðist svo:
Í stað „5000 kr.“ í 2. tl. E-liðs 30. gr. laganna komi: 10 000 kr.
- f) e-liður greinarinnar (er verði k-liður) orðist svo:
Við 30. gr. laganna bætist ný málsgrein er verði 3. mgr. hennar og orðist svo:
Hafi maður beinan kostnað við öflun annarra tekna skv. 1. tl. A-liðs 1. mgr. 7. gr., án þess að hún verði talin falla undir atvinnurekstur eða sjálfstæða starfsemi, skulu ákvæði 1. mgr. 1. tl. 31. gr. samt sem áður gilda um slíkan kostnað eftir því sem við á, þó ekki ákvæðin um vexti af skuldum,

afföll, gengistöp og fyrningu eigna. Kostnaður þessi leyfist eingöngu til frádráttar sams konar tekjum og hann gekk til öflunar á, og má frádráttur hvers árs aldrei nema hærri fjárhæð en sem nemur þeim tekjum sem hann leyfist til frádráttar.

7. Við 11. gr. (er verði 15. gr.).

Á greininni verða svofelldar breytingar:

- a) c-liður orðist svo:

Niður falli orðin „og verðbætur“ í 4. tl. 31. gr. laganna, sem verður 5. tl.

- b) Við greinina bætist nýr stafliður er verði d-liður og orðist svo:

6. tl. 31. gr. laganna, er verði 7. tl., orðist svo:

Þær eftirstöðvar rekstrartapa frá fyrri árum, framreiknaðar skv. ákvæðum 26. gr., sem eigi hefur náðst að jafna með færslu úr varasjóði, sbr. 54. gr., enda hafi fullnægjandi grein verið gerð fyrir rekstrartapinu og eftirstöðvum þess á því tekjuári þegar tapið myndaðist.

8. Við 15. gr. (er verði 19. gr.). Í stað „200 000 kr.“ komi: 700 000 kr.

9. Við 18. gr. Greinin (er verði 22. gr.) orðist svo:

44. gr. laganna orðist svo:

Til viðbótar fyrningu skv. 38. gr. er heimilt að fyrna eignir, sbr. 32. gr., um fjárhæð jafna skattskyldum hluta söluhagnaðar af fyrnanlegum eignum á sama rekstrarári og söluhagnaður færist til tekna. Einnig er heimilt að fyrna sömu eignir um fjárhæð er nema má allt að 45% af þeirri fjárhæð sem færð er til tekna samkvæmt ákvæðum 53. gr.

Heimilt er að fyrna sérstakri fyrirframfyrningu þá varanlegu rekstrarfjármuni sem ætlaðir eru til öflunar tekna í atvinnurekstri, sbr. 32. gr., en ekki hafa verið teknir í notkun í ársbyrjun, enda hafi beinn fjármagnskostnaður á byggingartíma verið eignfærður. Skal hundraðshluti þessarar fyrirframfyrningar nema að hámarki sama hundraðshluta og tekjufærsla skv. 53. gr. og reiknast hann að fjárhæð sem er jafnhá fjárfestingu í þessum rekstrarfjármunum. Fyrirframfyrning samkvæmt þessari málsgrein og 2. másl. 1. mgr. skal þó aldrei vera hærri en nemur heildarfjárhæð tekjufærslu samkvæmt 53. gr. vegna viðkomandi árs.

Drátt fyrir ákvæði 32. gr. er heimilt að fyrna íbúðarhúsnæði, sem notað er til öflunar tekna í atvinnurekstri, sérstakri fyrningu samkvæmt 1. og 2. mgr. þessarar greinar.

Eigi má mynda rekstrartap vegna fyrninga samkvæmt þessari grein, og ekki má nota þær til að fresta yfirfærslu rekstrartapa frá fyrri árum.

10. Á eftir 19. gr. (er verði 23. gr.) komi ný grein er verði 24 gr. og orðist svo:

2. máslíður 48. gr. laganna orðist svo:

Ákvæði 40. og 41. gr. eiga þá ekki við.

11. Við 22. gr. (er verði 27. gr.). 2.—7. mgr. orðist svo:

Árlega skal reikna tiltekinn hundraðshluta af mismun eigna þeirra, er um ræðir í 3. mgr., og skulda þeirra, er um ræðir í 4. mgr., og færa þá fjárhæð, er þannig reiknast, til gjalda skv. 1. mgr. 1. tl. 31. gr. séu eignirnar hærri, en til tekna skv. B-lið 7. gr. séu skuldirnar hærri.

Til eigna skattaðila við útreikning skv. 2. mgr. teljast allar óverðtryggðar eignir, eignir sem ekki hækka í verði við almennar verðhækkningar svo og þær eignir sem eru verðtryggðar eða hækka í verði við almennar verðhækkningar, en verðtryggingin eða verðhækkunin telst til skattskyldra tekna samkvæmt lögum þessum. Hér til teljast t.d. sjóðseign, innlendar og erlendar bankainnstæður, viðskiptakröfur, viðskiptavíxlar og aðrar skammtímakröfur, skuldabréf og aðrar langtímakröfur, fyrirframgreiðslur og vörubirgðir. Til eigna í þessu sambandi teljast hins vegar ekki verðtryggðar eignir, eignir sem halda verðgildi sínu við almennar verðhækkningar eða eignir sem heimilt er að endurmeta samkvæmt lög-

um þessum án þess að verðbætur af þeim, hækkun á peningaverði þeirra eða endurmat þeirra teljist til tekna samkvæmt lögum þessum. Til þessara eigna teljast t. d. fyrnanlegar eignir, íbúðarhúsnæði og aðrar ófyrnanlegar fasteignir og eignarhiutar í félögum. Helmingur af matsverði bústofns telst til eigna við útreikning þennan. Niðurfærsla skv. 5. tl. og 2. mgr. 5. tl. 74. gr. skal dregin frá viðkomandi eignum áður en útreikningur fer fram.

Til skulda skattaðila skv. 2. mgr. teljast hvers konar skuldir, sbr. 76. gr., en þar með telst þó ekki hlutafé, stofnsjóðir, stofnfé, endurmatsreikningur, varasjóður og aðrir eiginfjárreikningar. Ógreidd hlutafjárloforð og skuldir og inneignir eignaraðila sameignarfélaga, sbr. 3. tl. 2. gr., teljast ekki til eigna eða skulda við útreikning þennan. Ekki teljast heldur til skulda í þessu sambandi ógreiddar uppbætur á innlagðar afurðir mjólkurbúa og sláturhúsa. Hjá mönnum, sem stunda atvinnurekstur eða sjálfstæða starfsemi, teljast ekki með í þessu sambandi skuldir og inneignir þeirra hjá atvinnurekstrinum og ekki heldur skuldir og eignir þessara aðila sem ekki eru tengdar atvinnurekstri eða sjálfstæðri starfsemi.

Þegar skuldir skattaðila skv. 4. mgr. þessarar greinar eru hærri en heildar- eignir hans, sbr. 73. gr., skal sá hluti reiknaðrar tekjufærslu samkvæmt þessari grein falla niður sem umfram er skattalegt tap ársins eða ójöfnuð töp frá fyrri árum.

Hinn reiknaði hundraðshluti skv. 2. mgr. skal vera jafn hundraðshluta verðbreytinga milli ára, sbr. 26. gr.

Færslu til tekna eða gjalda samkvæmt þessari grein skal reikna í lok hvers reikningsárs og skal miða við stöðu eigna og skulda sem tengdar eru atvinnu- rekstri eða sjálfstæðri starfsemi í byrjun reikningsárs.

12. Á eftir 22. gr. (er verði 27. gr.) komi ný grein er verði 28. gr. og orðist svo:
Í stað orðanna „sbr. 6. tl. 1. mgr. 31. gr.“ í 53. gr. laganna, er verði 54. gr. þeirra, komi: sbr. 7. tl. 1. mgr. 31. gr.
13. Á eftir 24. gr. (er verði 30. gr.) komi ný grein er verði 31. gr. og orðist svo:
Í stað orðanna „6. tl. 1. mgr. 31. gr.“ í 3. mgr. 3. tl. 62. gr. laganna komi:
7. tl. 1. mgr. 31. gr.
14. Við 25. gr. (er verði 32. gr.). b-liður orðist svo:
Inn í 63. gr. laganna bætist ný málsgrein er verði 2. mgr. og orðist svo:
Nemi heildarfrádráttur, er um ræðir í 1. og 2. tl. 1. mgr., hærri fjárhæð hjá öðru hjóna en tekjur þær, er um ræðir í 1., 2. og 3. tl. 1. mgr., skal það, sem umfram er, dregið frá tekjum hins hjóna við álagningu.
15. Við 26. gr. (er verði 33. gr.). Greinin orðist svo:
a) 3. málsliður 1. mgr. 64. gr. laganna orðist svo:
Um útreikning tekjuskatts og ónýtt persónuafsláttar fer eftir ákvæðum 2. mgr. 70. gr., en tímamörk skulu miðast við þann dag sem til hjúskapar var stofnað eða skilnaður eða sambúðarslit fóru fram eða maki andaðist.
b) Í stað „2. mgr. 63. gr.“ í 4. málslið 1. mgr. 64. gr. laganna komi: 3. mgr. 63. gr.
c) Á eftir 5. málslið 1. mgr. 64. gr. laganna komi nýr málsliður er orðist svo:
Þá er hjónum, sem slíta hjúskap eða samvistum á árinu, heimilt að telja fram allar tekjur sínar á því ári sitt í hvoru lagi.
16. Við 27. gr. Greinin falli niður.
17. Við 28. gr. (er verði 34. gr.). Greinin orðist svo:
a) Í 5. tl. 1. mgr. 66. gr. laganna breytast orðin „26 ára aldur“ í: 30 ára aldur.
b) Við 1. mgr. 66. gr. laganna bætist nýr töluliður er verði 8. tl. og orðist svo:
Ef maður lætur af störfum vegna aldurs og gjaldþol hans skerðist verulega af þeim sökum.
18. Við 29. gr. (er verði 35. gr.). Greinin orðist svo:
Í stað „2. mgr. 63. gr.“ í 5. mgr. 69. gr. komi: 3. mgr. 63. gr.

19. Á eftir 33. gr. (sem verði 39. gr.) komi níu nýjar greinar er verði 40.—48. gr. og orðist svo:
- a) (40. gr.) Á 91. gr. laganna verða eftirtaldar breytingar:
- a) Í stað „skv. 5. og 6. tl. 4. gr.“ í 1. málsl. 1. mgr. komi: skv. 5. tl. 4. gr.
- b) 4. mgr. falli niður.
- b) (41. gr.) Í stað orðanna „5. mgr. 91. gr. og 92. gr.“ í 5. mgr. 93. gr. laganna komi: 92. gr.
- c) (42. gr.) Á 94. gr. laganna verða eftirtaldar breytingar:
- a) 1. mgr. orðist svo:
- Öllum aðilum, bæði framtalsskyldum og öðrum, er skylt að láta skattfyrirvöldum í té ókeypis og í því formi, sem óskað er eftir, allar nauðsynlegar upplýsingar og gögn er þau beiðast og unnt er að láta þeim í té. Skiptir ekki máli í því sambandi hvort upplýsingarnar verða þann aðila, sem beiðninni er beint til, eða þau skipti annarra aðila við hann er hann getur veitt upplýsingar um og verða skattlagningu þeirra aðila eða eftirlit með henni.
- b) 4. mgr. orðist svo:
- Nú verður ágreiningur um skyldu aðila samkvæmt þessari grein og getur ríkisskattstjóri þá leitað um hann úrskurðar sakadóms. Gegni einhver ekki upplýsingaskyldu sinni má vísa máli til opinberrar rannsóknar.
- d) (43. gr.) Á 96. gr. laganna verða eftirtaldar breytingar:
- a) 3. mgr. orðist svo:
- Sé framtali breytt fyrir álagningu með stoð í 1. mgr. þessarar greinar skal skattstjóri tilkynna skattaðila eða þeim, sem framtalsskyldan hvílir á, skriflega um breytingarnar, þar með talin áætlun, og af hvaða ástæðum þær eru gerðar. Sé ekki kunnugt um dvalarstað skattaðila, framteljanda eða umboðsmanns hans má þó skattstjóri gera breytingarnar án þess að tilkynna um þær.
- b) Inn í greinina komi ný málsgrein, er verði 4. mgr. og orðist svo:
- Sé gerð breyting á framtali eða sköttum eftir álagningu eða fari fram ný skattákvörðun, sbr. 1. og 2. mgr. þessarar greinar, skal gæta ákvæða 3. mgr. eftir því sem við á og senda tilkynningu um breytinguna í ábyrgðarbréfi. Tilkynning um skattbreytingu skal þó eigi send viðkomandi innheimtumanni fyrir en að loknum kærufresti til skattstjóra eða að loknum úrskurði kæru, hafi breytingin verið kærð, sbr. 99. gr. Samrit tilkynningar til innheimtumanns ríkissjóðs skal sent til ríkisskattstjóra og ríkisendurskoðanda.
- e) (44. gr.) Á 98. gr. laganna verða eftirtaldar breytingar:
- a) 1. mgr. greinarinnar orðist svo:
- Eigi síðar en 30. júní skulu skattstjórar hafa lokið álagningu á skattaðila skv. 95. gr. og eftir því sem við á skv. 3. mgr. 96. gr. Senda skal hverjum skattaðila tilkynningu um þá skatta er á hann hafa verið lagðir samkv. lögum þessum. Jafnframt skal skattstjóri auglýsa rækilega, m. a. í Lögbirtingablaði, að álagningu sé lokið. Þá skal skattstjóri senda viðkomandi innheimtumanni ríkissjóðs skrá um þá aðila, sem á hafa verið lagðir skattar, svo og samrit til ríkisskattstjóra og ríkisendurskoðanda.
- b) 2. mgr. greinarinnar falli niður.
- f) (45. gr.) Á 1. mgr. 99. gr. laganna verða eftirtaldar breytingar:
- a) 1. málsliður orðist svo:
- Nú telur skattaðili skatt sinn eða skattstofn, þar með talin rekstrar-töp, eigi rétt ákveðinn og getur hann þá sent skriflega rökstudda kæru, studda nauðsynlegum gögnum, til skattstjóra eða umboðsmanns hans innan 30 daga frá og með dagsetningu auglýsingar skattstjóra um að

álagningu skv. 1. mgr. 98. gr. sé lokið eða innan 30 daga frá og með póslagningardegi tilkynningar um endurákvörðun.

b) 2. málsliður orðist svo:

Skattframtal, sem berst eftir lok framtalsfrests, en áður en álagningu er lokið skv. 1. mgr. 98. gr., skal tekið sem kæra til skattstjóra, hvort sem skattaðili kærir skattákvörðun eða ekki.

g) (46. gr.) 10. mgr. 100. gr. laganna orðist svo:

Úrskurður ríkisskattaneftndar er fullnaðarúrskurður um skattfjárhæð. Ágreining um skattskyldu og skattstofna má bera undir dómstóla.

h) (47. gr.) 108. gr. laganna ásamt fyrirsögn orðist svo:

Málsmeðferð og opinber rannsókn. Fyrningarreglur.

Ríkisskattaneftnd úrskurðar sektir skv. 107. gr. nema máli sé vísað til opinberrar rannsóknar og dómsmeðferðar skv. 2. mgr. Við meðferð mála hjá nefndinni skal gæta ákvæða 100. gr. eftir því sem við á og veita sakborningi færi á að taka til varna. Skattrannsóknarstjóri kemur fram af hálfu hins opinbera fyrir nefndinni þegar hún úrskurðar sektir. Úrskurðir nefndarinnar eru fullnaðarúrskurðir.

Rannsóknarlögregla ríkisins fer með frumrannsókn opinberra mála út af brotum á lögum þessum. Skattrannsóknarstjóri getur vísað máli til opinberrar rannsóknar af sjálfsdáðum svo og eftir ósk sökunauts, ef hann vill eigi hlíta því að mál verði afgreidd af ríkisskattaneftnd skv. 1. mgr.

Mál út af brotum gegn skattalöggjöf skulu sæta meðferð opinberra mála og skulu rekin fyrir sakadómi. Skattkröfu má hafa uppi, rannsaka og dæma í slíkum málum, sbr. XVII. kafla laga um meðferð opinberra mála, eftir því sem við á.

Sektir fyrir brot gegn lögum þessum renna í ríkissjóð.

Vararefsing fylgir ekki sektarúrskurðum ríkisskattaneftndar. Um innheimtu sekta, er ríkisskattaneftnd úrskurðar, gilda sömu reglur og um skatta skv. lögum þessum, þar á meðal um lögtaksrétt.

Sök samkvæmt 107. gr. fyrnist á 6 árum miðað við upphaf rannsóknar, enda verði ekki óeðlilegar tafir á rannsókn máls eða ákvörðun refsingar.

i) (48. gr.) 109. gr. laganna falli niður.

20. Á eftir 34. gr. (er verði 49. gr.) komi ný grein er verði 50. gr. og orðist svo:

Ákvæði til bráðabirgða III orðist svo:

Yfirfæranleg rekstrartöp, sem myndast hafa fyrir ársbyrjun 1979, sbr. 2. mgr. B-liðs 11. gr. laga nr. 68/1971, skal heimilt að flytja milli ára og draga frá tekjum, sbr. ákvæði 7. töluliðs 1. mgr. 31. gr., og skulu þau framreiknuð með sama stuðli og gildir um tap ársins 1979.

21. Við 35. gr. (er verði 51. gr.) 1. málsliður 6. mgr. orðist svo:

Endurmatsverð mannvirkja, sbr. 2. tl. 32. gr., er skattaðila heimilt að ákveða jafnt gildandi fasteignamati í árslok 1979 í stað framreiknaðs kostnaðarverðs (stofnverðs).

22. Á eftir 39. gr. (er verði 55. gr.) bætast tvær nýjar greinar er verði 56. og 57. gr. og orðist svo:

a) (56. gr.) Við lögum bætist nýtt ákvæði er verði ákvæði til bráðabirgða X og orðist svo:

Drátt fyrir ákvæði XIII. kafla laga þessara skulu lög nr. 1/1980 gilda, eftir því sem við á, um greiðslu opinberra gjalda á fyrri hluta ársins 1980.

b) (57. gr.) Við lögum bætist nýtt ákvæði, er verði ákvæði til bráðabirgða XI og orðist svo:

Drátt fyrir ákvæði III. kafla laga nr. 51/1968, um bókhald, XII. kafla laga nr. 32/1978, um hlutafélög, og laga nr. 46/1937, um samvinnufélög, sbr. 2. málslið 1. mgr. 91. gr. þessara laga, er öllum bókhaldsskyldum aðil-

um heimilt að miða gerð ársreikninga sinna við ákvæði þessara laga að því er varðar endurmat, fyrningar og færslu vegna verðbreytinga. Löggin raska þó ekki ákvæðum tilvitnaðra laga um að eignir í ársreikningi skuli ekki tilfæra með hærra verði en raunverulega svarar til verðmætis þeirra.

23. Við 40. gr. (er verði 58. gr.). Greinin orðist svo:

Lög þessi öðlast þegar gildi og koma til framkvæmda við álagningu skatta á árinu 1980 vegna tekna ársins 1979 og eigna í lok þess árs. Þó skulu ákvæði b-, c- og i-liða 14. gr. og ákvæði 38. gr. laga þessara eigi koma til framkvæmda fyrr en við álagningu skatta á árinu 1981 vegna tekna ársins 1980 og eigna í lok þessa árs. Vaxtatekjur og verðbætur manna á árinu 1979 af verðtryggðum spariskirteinum ríkissjóðs skulu þó vera frádráttarbærar að fullu frá tekjum við álagningu skatta 1980. Við beiðingu ákvæða 78. gr. laganna vegna eigna í lok ársins 1979 skulu verðtryggð spariskirteini ríkissjóðs dregin frá eignum með nafnverði, að viðbættum áföllnum vöxtum og verðbótum á höfuðstól við álagningu eignarskatts 1980.

24. 41. gr. frumvarpsins falli niður.